

P.21 Pakjesman Sten

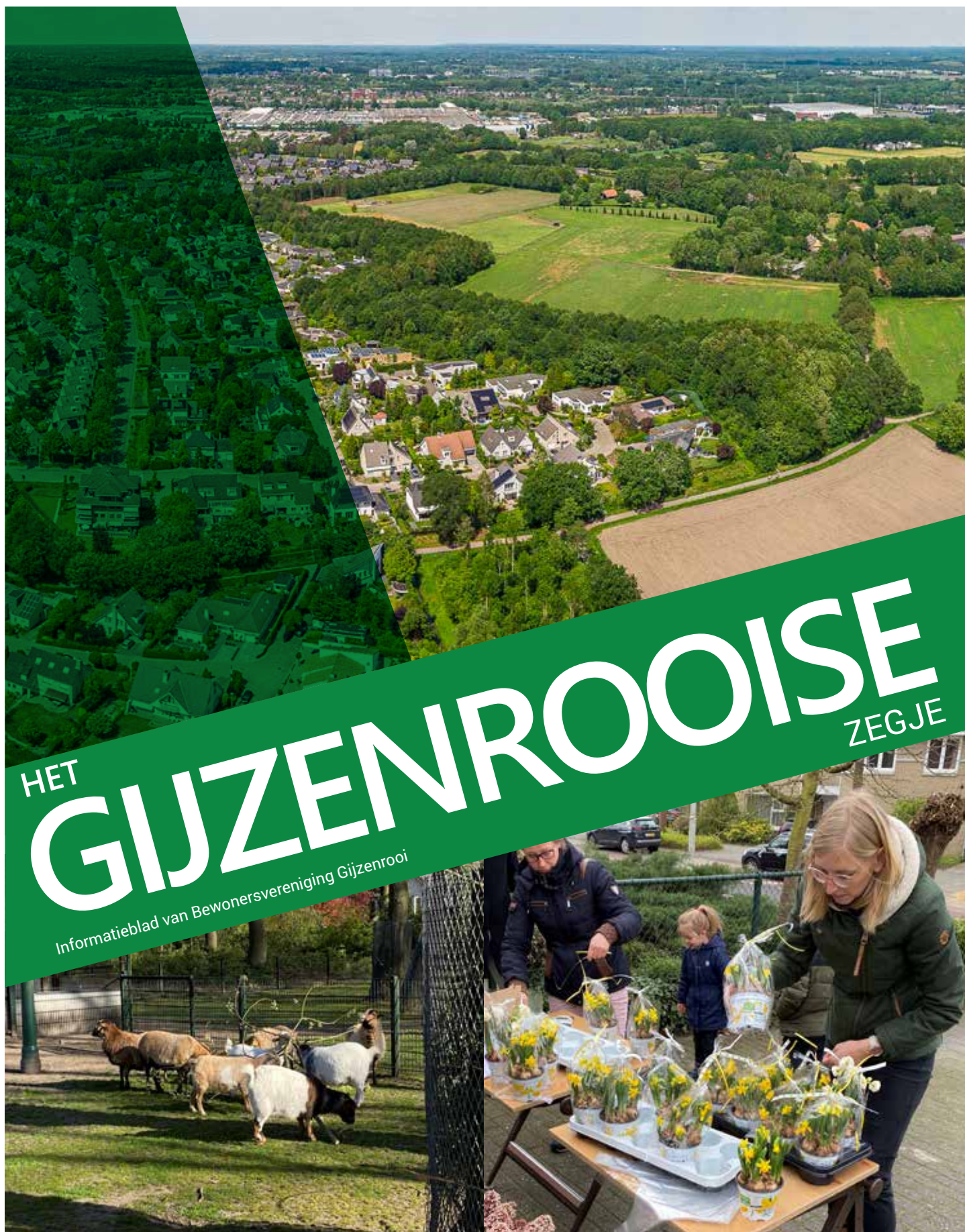
Wat is daar aan de hand? Gemist? Wordt snel lid van de klep-app.

P.22 Midzomeravond

Cultuur kunnen we niet missen. Daarom gaat ook Gijzenrooi weer langzaam open.

www.gijzenrooi.nl

Volg de website voor de laatste informatie over het al dan niet doorgaan van activiteiten.

In dit nummer o.a.:

VOORWOORD

P04	Maak kennis met Jan Pedro
P06	Verbreiding A67
P07	Jaarvergadering
P08	Het landje
P10	DOESLIEF
P11	Door de ogen van Wiefse
P12	Bloemmarie
P13	Niet voeren!
P14	Toegankelijkheid bosgordel
P15	Bij Liek
P16	Op vakantie? Tips!
P17	Straatje schoon
P18	Vennen deel 2
P20	Onderhoud
P21	Pakketbezorger Sten
P22	Cultuur deze zomer
P25	Paaseieren zoeken
P26	Gijsz
P29	Stofzuiger
P30	Koning voor 1 dag

Eerste hulp, bel altijd eerst 112

In de afgelopen weken was er zeker twee keer een calamiteit in onze wijk waarbij ambulance, brandweer of zelfs een traumahelikopter nodig was om hulp te verlenen. In één geval was daarbij ook sprake van een hartstilstand waardoor er een oproep gedaan werd voor de inzet van een AED, een automatische externe defibrillator. Het reanimatie oproepsysteem van HartslagNu stuurt dan ook direct burgerhulpverleners (EHBO'ers, BHV'ers, of mensen die kunnen reanimeren) uit de buurt om het slachtoffer te helpen. Ook hulpverleners die geregistreerd staan bij het Rode Kruis worden dan gealarmeerd. Zij kunnen er met een AED binnen de belangrijke eerste zes minuten zijn, als de ambulance nog onderweg is.

Natuurlijk is het belangrijk dat buurtbewoners dan weten waar de AED's in Gijzenrooi hangen. Vandaar dat we op de volgende pagina nog eens foto's plaatsen. En niet iedere AED is openbaar toegankelijk, soms heb je een toegangscode nodig. Die krijgen aangemelde burgerhulpverleners onmiddellijk toegestuurd, maar daarvoor moet je jezelf dus wel registreren bij de hartstichting of bij hartslagnu.nl.

Veel belangrijker nog is het om te weten hoe een AED werkt. Daarvoor kun je een korte cursus reanimatie volgen. Of je kunt een uitgebreidere cursus EHBO volgen, acht avonden. Ja, dat vergt een grotere inzet. Maar dan kun je ook vaker handelend optreden: je kind sabbelt op een zuurtje, maar verslikt zich; op weg naar de supermarkt zie je dat een fietsende scholier wordt aangereden; je partner valt bij het plukken van de appels van de ladder en klaagt over tintelingen in zijn benen; bij het strijken brand je je aan het strijkijzer: het zijn alledaagse situaties. Maar weet je wel wat je dan moet doen?

Heb je belangstelling voor een reanimatiecursus of voor een meer uitgebreide EHBO-cursus, laat dat dan even weten aan het bestuur van onze bewonersvereniging. Dan kunnen we bij voldoende belangstelling (minimaal zes deelnemers) misschien een cursus in de wijk organiseren. Stuur je mail naar bestuur@gijzenrooi.nl en geef aan waar je voorkeur naar uit gaat.

Greetje Heijmans

Evenementenkalender 2021 (alles onder voorbehoud, volg de website)

Wat?	Wanneer?	Waar?
Wandelen in Gijzenrooi	Zondag 10.00-12.00	Bushalte Bunderkensven, iedere eerste zondag van de maand
Ommetje Gijzenrooi	Woensdagavond, 19.00-20.00	Kleine wandeling op woensdagavond alleen in de even weken
Optreden Ilen Mer	Zaterdag 26 juni	Buurtven
Midzomeravond	Zaterdag 17 juli	Buurtven

Maak kennis met Jan Pero

Jan Pero (met de klemtoon op de eerste lettergreep) spreek ik daags na koningsdag op mijn terras. Jan is nog niet gevaccineerd, ik ook niet, en we blijven voorzichtig, dus een interview buiten kan wel. Hoewel we elkaar niet kennen blijkt Jan veel van mij te weten, of eigenlijk van mijn man Nico: "die haalt toch iedere zaterdagmorgen om acht uur verse broodjes en croissants bij Albert Heijn? En jullie hebben toch een poedel"? Wat blijkt? Beide dochters van Jan hadden jarenlang een bijbaantje in de bakkerij van AH Canisiuslaan en zijn vrouw wandelt vaak met de eigen hondjes. De gemeenschap is klein hier in Gijzenrooi. Mensen kennen elkaar van zien, groeten elkaar, maken af en toe een praatje.

De aanleiding voor dit gesprek is zeer ongewoon: half april verschijnt er een noodoproep omdat een wijkbewoner een hartstilstand heeft gekregen in het groengebied tussen Gijzenrooi en Riel. De dichtstbijzijnde buurtbewoners bellen natuurlijk 112 maar melden dit ook op de klep-app van Gijzenrooi omdat er heel snel een AED nodig is. En op het Vlasven hangt een AED. Een buurvrouw spoedt zich daarheen.

Jan Pero woont op het Lisven en is al sinds 1982 lid van de Eindhovense afdeling van de Koninklijke Nederlandse Vereniging Eerste Hulp bij Ongelukken. Inmiddels is hij daar alweer jarenlang bestuurslid. Als hulpverlener is hij heel erg actief. Zo is hij bijvoorbeeld altijd aanwezig bij de meeste thuiswedstrijden van PSV, FC Eindhoven en Jong Eindhoven. Want als het stadion vol zit met opgewonden supporters is er regelmatig eerste hulp nodig. Als lid van het Regionale Noodhulpteam, gelieerd aan het Rode Kruis, heeft Jan al twintig jaar een pieper waarmee hij opgeroepen kan worden bij grootschalige calamiteiten, maar ook voor noodhulp aan mensen in nood. Zo dus ook half april. Jan is thuis als hij de oproep in verband met een hartstilstand krijgt en het AED-apparaat ligt onder handbereik want het is net helemaal gecontroleerd. En hij krijgt de melding misschien net iets sneller, een paar seconden maar, dan de vrijwilliger die opgeroepen is via Hartslag.nu. Zo komt het dat Jan net iets eerder ter plekke is dan de brandweer en ambulance. Hij kan met de AED de cruciale, levensreddende impulsen geven om het hart weer op gang te krijgen.

Voor Jan is dit niet onbekend of ongewoon. Hij vertelt dat hij in zijn leven echt tientallen mensen gereanimeerd heeft. Natuurlijk als vrijwilliger van EHBO Eindhoven bij grote evenementen, manifestaties en optredens. Als hoger veiligheidsdeskundige is Jan werkzaam bij Organon in Oss. Daar houdt hij de veiligheid van de medewerkers in de gaten. Gemiddeld zo'n vier keer per jaar krijgt hij een oproep voor een individuele reanimatie. "In Gijzenrooi is het tot nu toe twee keer gebeurd, gelukkig alle twee met een goede afloop. Want het kan soms lang duren voor er een ambulance is". Bij het vorige spoedgeval moest die helemaal uit Eersel komen. Op mijn vraag waarom Jan dit allemaal doet is het antwoord duidelijk: "ik kan slecht met vrije tijd omgaan". Nou ja, natuurlijk ook omdat hij graag wat voor anderen wil betekenen. Met het invullen van die vrije tijd valt het ook wel mee. Jan heeft als echte Eindhovenaar, als Stratummer, veel belangstelling voor streekhistorie. En hij heeft zijn eigen stamboomonderzoek gedaan: zijn voorouders woonden driehonderd jaar geleden ook al in deze buurt. "Ze waren best wel honkvast, die Pero's".

Daarnaast is Jan de beheerder van de Facebookpagina 'Eindhoven Toen'. Dat is een beetje uit de hand gelopen want daarvan zijn inmiddels ruim 22.000 mensen lid.

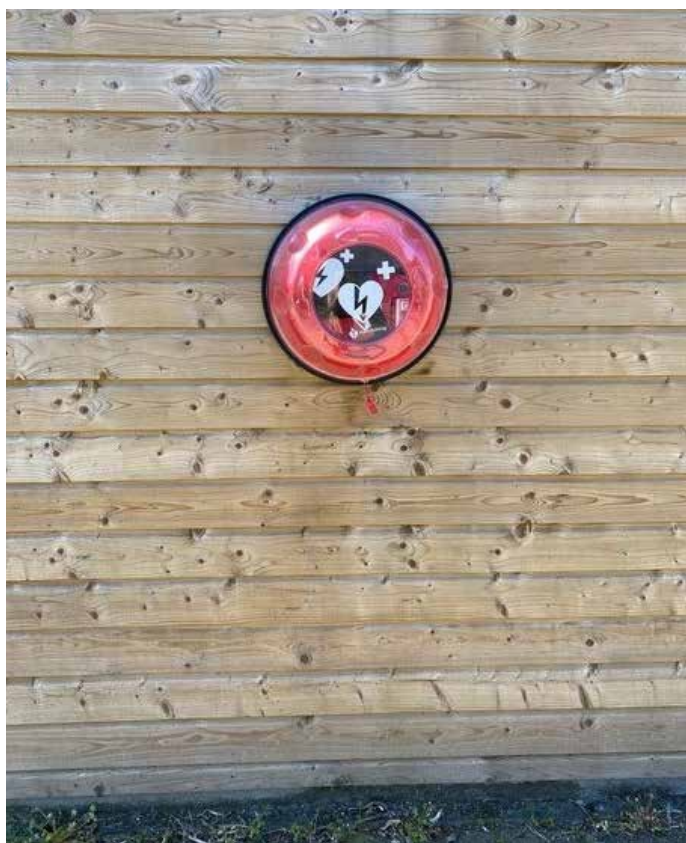
Dit interview is er natuurlijk niet alleen om kennis te maken met Jan Pero. Hij en ik willen graag aandacht vragen voor de AED's in onze wijk. Maar liever nog zouden we wijkbewoners willen oproepen om een EHBO-cursus te doen. "Mensen zijn meer met zichzelf bezig, zijn individualistischer, en de animo voor een EHBO-diploma loopt al jaren terug". Vroeger moest je dertig avonden lessen volgen, nu is dat nog maar acht avonden van twee uur. En dan leer je hoe te handelen bij kleine ongelukjes in en om huis, maar ook hoe je in een stressvolle situatie een AED moet bedienen. En dat kan levensreddend zijn. De kosten, incl. examen, cursusboekje en ander lesmateriaal bedragen circa € 175,-. Sommige zorgverzekeringen vergoeden overigens de kosten van deze cursus geheel of gedeeltelijk; het loont de moeite om hiernaar te informeren bij uw zorgverzekeraar. Een opleidingscursus gaat door zodra minimaal zes cursisten zich hebben aangemeld. Dat zou een mooie actie zijn voor inwoners van Gijzenrooi.

Greetje Heijmans

MELD JE AAN VOOR DE CURSUS EHBO, neem daarvoor contact op met de coördinator opleidingen, Rosemarie Nefs, via opleidingen@ehbo-eindhoven.nl

Schaapsloopven 41

Vlasven, tegenover huisnummer 12

Raatven 5, hiervoor heb je een toegangscode nodig die je krijgt als je geregistreerd bent bij Hartslag.nu

Verbreiding A67 tussen Leenderheide en Zaarderheiken

Eind maart is er een digitaal overleg geweest van Rijkswaterstaat met een aantal vertegenwoordigers van bewonersverenigingen die met hun wijk grenzen aan de A67 aan de kant van Geldrop en Eindhoven. In de komende jaren zal de snelweg ter hoogte van de afslag Geldrop tot aan Leenderheide aangepakt worden.

Waarom?

- De snelweg A67 is een belangrijke snelweg in Zuid-Nederland en van groot belang voor het goederenvervoer tussen België en Duitsland.
- Vooral tijdens de spits kunnen problemen ontstaan met de doorstroming door files en ongelukken, mede door het vele vrachtverkeer.
- Daarom verbetert Rijkswaterstaat de doorstroming op de A67, gericht op minder files en sluipverkeer.

Hoe?

- Verbreden A67 Leenderheide – Geldrop
- Uitbreiden wegcapaciteit door weefvak (gecombineerde in- en uitvoegstrook) en van twee naar drie rijstroken
- Hervormen van de aansluiting Geldrop
- Het nemen van kortetermijnmaatregelen
- Inzetten van smart mobility

Buurtenplatform

Om bewoners uit de aangrenzende wijken zoveel mogelijk te betrekken bij de ontwerpfase en bij het uiteindelijke plan wordt er door Rijkswaterstaat een zogenaamd Buurtenplatform opgericht. Het is de bedoeling dat er vanuit iedere wijk een of twee bewoners aansluiten om mee te praten in dit project. Omdat de uitbreiding het buitengebied van Eindhoven en Geldrop raakt, is ook Gijzenrooi hierbij uitgenodigd. Hun inbreng kan worden meegenomen in de ontwikkeling en uitvoering van het project. Daarbij gaat het niet om persoonlijke belangen maar om vertegenwoordiging van het gezamenlijk belang van de wijk. Alle plannen zijn nog in een pril stadium: tussen 2021 en 2023 wordt het ontwerptraac gemaakt en wordt gekeken naar de effecten van de plannen op geluid en op de natuur. In 2024 wordt er dan een definitief besluit genomen. De aanleg zal plaatsvinden in 2026/2027.

Tijdens de laatste Algemene Ledenvergadering (A.L.V.) op dinsdag 13 april jl. hebben twee wijkgenoten, te weten ondergetekende en Gerard van Rossum (resp. 1e deelnemer en plaatsvervanger) zich bereid verklaard onze wijk te vertegenwoordigen in het hierboven aangegeven Buurtenplatform. Zij zullen n.a.v. de (te verwachten acht) bijeenkomsten (verspreid over drie jaar) regelmatig verslag doen van de voortgang van het project in het Zegje en op de Facebookpagina van Gijzenrooi.

Paul de Meurichy

Jaarvergadering van onze wijk 13-04-2021 via 'Teams'

Mijn eerste ervaring moet ik toegeven. En hoewel het prima te volgen was, vond ik het persoonlijk jammer dat wanneer ik iemand hoor spreken, ik totaal geen beeld van die iemand heb. Je ziet maar een aantal personen. Niet dat 't plaatje veel beeld van iemand geeft maar toch.

Afgezien van de vaste dingen op zo'n vergadering is het ook een plaats waar wat frustraties loskomen. Maar zoals zoveel dingen is alles een kwestie van beide kanten willen zien.

Is het een fietspad waarop ook de voetganger moet lopen of is het een voetpad waar ook de fietsers mogen rijden? In principe zou dat weinig uit moeten maken. Datzelfde heb je ook op de zandpaden in de bossen en tussen de velden. Voetgangers kunnen nu eenmaal niet in lucht oplossen maar wel een stapje opzij doen en fietsers mogen er vast ook zijn maar zouden ook even vaart kunnen minderen. Verder zou een fietsbel handig zijn en hoeven zowel fietsers als voetgangers niet per se met z'n tweeën naast elkaar te blijven. Tegenwoordig zijn de fietsen erg snel en zijn ze bij je voor je het weet, maar met een beetje wederzijds begrip moet het lukken. Met bordjes of gelijk hebben los je weinig op. Aangereden door een fiets maar 'ik stond in mijn recht' wil toch niemand denk ik.

Dan hebben we nog altijd de honden en katten die maar overal lopen en waar joggers 'last' van hebben. Daarvoor geldt eigenlijk hetzelfde.

In de poep trappen is ontzettend vervelend. Het is een kleine moeite om de poep op te ruimen of indien je het zakje vergeten bent, in ieder geval te zorgen dat het tussen de struiken of aan de zijkant terecht komt. Midden op een pad of in de wijk is niet erg sociaal.

Dan de vele honden die loslopen. Daar kunnen joggers maar ook vele anderen, zelfs andere hondenbezitters, last van hebben. Dat het niet mag klopt, maar dat iemand ze af en toe even loslaat begrijp ik wel. Dan kunnen ze even over het pad rennen of tussen bosjes kruipen om in privacy hun ding te doen. En het hoeft geen probleem te zijn wanneer de honden goed luisteren en bij de baas komen wanneer die ze roept. Daarbij moeten de eigenaren natuurlijk opletten en zodra ze iemand zien, de hond roepen en hem aan de lijn doen. Dat laatste blijkt voor velen moeilijk te zijn. Ook mogen

de honden geen jagers zijn want dan verstoren ze de natuur.

Ook dat katten zomaar in je tuin lopen en zitten is voor velen een ergernis en je zult maar een volière hebben. En katten kunnen prima binnenblijven want die hoeven niet uitgelaten te worden.

Tip 1: leer je hond om te luisteren, toch wel een eerste vereiste.

Tip 2: let op je hond in de tijd dat je met hem wandelt, die gsm kan best even zonder je.

Tip 3: roep niet 'mijn hond doet niets, die wil graag spelen' maar roep de hond bij je en maak hem vast.

Een ander, mens of hond, hoeft niet gediend te zijn van een hond die op hem of haar af komt rennen. Menig mens of andere hond schrikt hiervan en vindt dat eng.

Ook hier geldt dus: een beetje rekening met elkaar houden. Zo vreselijk moeilijk kan dat toch niet zijn?

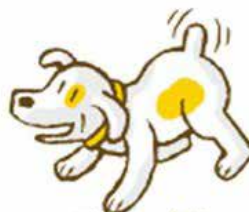
Suze

Wie gaat daar?

Ik ben bang!

Ik ben blij en heb zin om te spelen...

Ik geef mij over!

Ik ben de baas!!!

Pas op! Ik ben boos!!!

Het landje

We noemen het 'landje' of 'veldje', het stukje grond links van het asfaltpad gezien vanaf het fietsknooppuntenbord met bankje. En het is een beetje afgesloten door een schuin houten hek. 'Hoe komt het daar en van wie is het?' vroegen wij ons tijdens de redactievergadering af. Niemand wist het, vandaar dat ik op woensdagmiddag 19 mei aanbel bij Esther Denneman, kleuterleerkracht op de Vrije Basisschool De Regenboog. En inderdaad, haar ouders wonen in Gijzenrooi.

om 12 uur weer zingend terug.

De behoefte aan dit landje ontstond bij De Wonderboom, de kinderopvang achter De Regenboog. Men wilde een groene BSO (buitenschoolse opvang) en zocht contact met Brabants Landschap. Deze organisatie vindt het ook belangrijk dat kinderen de natuur beleven. Zo kwam er een unieke samenwerkingsovereenkomst, waarbij men het landje in bruikleen kreeg en zelf moest onderhouden. Inmiddels is deze overeenkomst overgegaan van De Wonderboom naar De Regenboog omdat laatstgenoemde er vaker gebruik van maakt.

Een 'boomdeskundige' ouder plus andere ouders zorgen voor het onderhoud: het vrijhouden van de paden, wilgentakken vlechten voor afscheiding en voor 'levende' hutjes etc.

Esther zegt: 'Buiten zijn en je daar prettig voelen, dat zit in je, maar je moet de kans krijgen dat te ontwikkelen, kinderen staan heel dicht bij de natuur; de kinderen zijn eraan gewend, ze zijn erop gekleed, zo kunnen ze bij regen of in de winter hun eigen vuurtje brandend houden. Van 8.30 uur tot 12.00 uur laten we ze; als we wel eens tot 14.30 uur blijven, dan organiseren we iets. Zo maken ze de seizoenen mee en merken ze bijvoorbeeld ook dat het 's zomers fris is 's morgens.

We begroeten elkaar op afstand. Terwijl ze thee maakt, laat ze me op de iPad een kort recent filmpje zien van een buitendag van groep 1/2. Ik zie kleuters in gekleurde jasjes die zich vermaken met water bij het vennetje, rennen, klimmen in een echte klimboom, voorzichtig het water oversteken via een van takken gemaakte brug: het ziet er vrolijk uit.

Er zijn zes van zulke klassen 1/2 met elk bijna dertig kinderen en een keer per drie weken spelen de kleuters daar de hele ochtend, weer of geen weer. De ouders brengen ze naar het grasveldje tegenover het appartementengebouw. Van daar af lopen ze met juf en oudervrijwilliger naar het landje en

Als een kind pijn heeft van een brandnetel, maken andere kinderen een 'zalfje' van dovenetel en weegbree, zo leren ze voor elkaar zorgen.'

Er liggen twee vennetjes naast elkaar, in het ene mogen ze spelen, het andere is voor de dieren, kikkertjes bijvoorbeeld; zo zorg je voor de natuur. Het landje is omheind, de kinderen kunnen er niet uit. Er worden kleedjes (of jassen) uitgespreid, brandnetels platgeslagen, in de klimboom geklommen, beestjes gezocht. Op vier grote palen worden doeken gehangen tegen zon of regen. 'Het lichaam went ook aan veel buiten zijn en je daar vermaken', zegt Esther, 'we geven hen dan de regie over zichzelf, zij kunnen daar een hele ochtend zijn.' 'Als kinderen vrij in de natuur kunnen spelen en ontdekken, ontstaat er verwondering, vertrouwen

in zichzelf en hun lichaam, rijk en creatief spel en respect voor de wereld om hen heen waar zij deel van zijn.'

Nu hebben de dieren van het landje een brief geschreven aan de kinderen dat ze de naam saai vinden. Dus bedenken de kleuters een naam en Esther gaat dan met de oude eik overleggen welke naam het gaat worden. Die eik staat achteraan, je kunt er niet komen. Hij is magisch want er leven veel dieren in: insecten, eekhoorns, vogels; dat heeft de boswachter gezegd en die kan het weten! In het volgende Zegje weten we de nieuwe naam....

Marijke Cornelissen

Normen en waarden

Eng onderwerp eigenlijk want eenieder hanteert zijn eigen normen en waarden, maar van een paar daarvan zou je toch verwachten dat iedereen die zou hebben.

Voorbeeld 1

We zijn aan het wandelen in het bos en tussen de weilanden hier in Gijzenrooi en wat ligt er midden op het pad? Menselijke ontlasting en ongeveer zes zakdoeken, gebruikt om hun af te vegen. Nu kun je een hond nog wel leren om het keurig in de berm of bij de bosjes te doen in plaats van midden op een pad. Van een mens mag ik aannemen dat wanneer zijn kleine kind, dat hoop ik dan maar, nodig moet poepen men toch wel kan bedenken om dit aan de zijkant in de berm te doen. Ook de gebruikte papieren zakdoeken kun je even begraven of er iets overheen leggen zodat ze, met een beetje wind, niet overal liggen. Kleine moeite en wel zo fris voor iedereen.

Voorbeeld 2

Aan 't einde van de wandeling sta ik met nog twee dames te praten. Terwijl we daar staan komen er over het bospad twee fietsers aan. Op de eerste blik een echtpaar van middelbare leeftijd. Hij rijdt voorop en terwijl hij ons voorbij rijdt roept zij: "je mondkapje is op de grond gevallen." Dat kan gebeuren, maar hij antwoordt; "ach laat maar liggen."

Daar zakt je broek toch van af. Dus een van ons zegt hardop; "Laat maar liggen?"

Gelukkig stapt de vrouw alsnog af en raapt het op.

Nu hoop ik toch zo dat, als ze kinderen hebben, zij ze heeft opgevoed.

Suze van Rosmalen

Actie DOESLIEF een groot succes

Op zaterdag 3 april is het bij Diepmeervan 23 een drukte van belang. Er staan honderd kleine potjes klaar met bloeiende narcissen en blauwe druifjes. En tussen 10.00 en 11.00 uur kunnen die gratis afgehaald worden door buurtbewoners die een buurtgenoot willen verrassen met een klein lief gebaar: DOESLIEF. Even feestelijk inpakken, strikje eromheen en klaar om weg te geven. Vooral de kinderen uit de buurt doen enthousiast mee. Zij willen samen met vader of moeder best wel helpen. Via/via zijn er heel wat namen of adressen binnengekomen waar een bloemetje op zijn plaats zou zijn. Mensen die ziek zijn of ziek zijn geweest, een dierbare hebben verloren, misschien eenzaam zijn, of buurtgenoten die altijd klaar staan voor een ander, die dingen in de wijk snel oppakken. Er zijn veel mensen waar een bloemetje op z'n plaats is.

En dat het gewaardeerd wordt blijkt uit de reacties die we krijgen: per telefoon, met een kaartje in de brievenbus, per e-mail en whatsapp. Een kleine bloemlezing:

Hartelijk dank voor het mooie paasbloemetje.

Het was een hartverwarmend gebaar in deze coronatijd!

Waar heb ik deze bloemenattentie aan te danken beste DOESLIEF?

Ik was zo verbaasd dat ik geefster en kinderen niet eens goed bedankt heb en gevraagd of ze op het Eendenven wonen, wat ik denk.

Hoe dan ook, ik heb geen idee wie mij heeft aangemeld. De gedachte en de bloemen worden zeer gewaardeerd

Sorry voor eventuele fouten, ik ben geen computer mens.

Greetje Heijmans

Door de ogen van Wiefse

We hebben
een unieke boom
in onze wijk.
Uniek in zijn soort.
Enige in Nederland,
Enige in Europa,
Ik durf zelfs te wedden
Uniek in de wereld.

De biebbboom.
Ik zag 'm staan
Meteen klonk het liedje
van Elly en Rikkert
in mijn hoofd
"Kauwgomballenboom".

*"Midden in het tuintje
Van mijn ouwe malle oom
Staat een kauwgomballenboom
Een echte kauwgomballenboom
Met honderduizend ballen
voor een stuiver en een cent
die zie je zomaar hangen
als je uitgeslapen bent
Ze vallen met z'n allen
uit de takken van de boom
midden in het tuintje van mijn oom"*.

En iets verderop:
*"want dan klimt mijn oom
naar het topje van de boom
Dan schudt-ie aan de takken
En de ballen die daar plakken
Laat-ie naar beneden kwakken
Die mogen we dan pakken
Tot we smikkelen en smakken..."*.

Wij hebben een boekenboom. Een heuse Biebbboom.
Mariette heeft in coronatijd haar langgekoesterde droom waargemaakt: een plek waar een uitwisseling van boeken plaatsvindt, in haar eigen tuin. Maar dan wél net even anders dan de gebruikelijke boekenkastjes met glas erachter. Mariette had langgeleden een boom getimmerd, van latjes. Deze boom heeft al twee eerdere levens gehad: beladen met vetbollen en pindaslingers voor de vogeltjes, volgehangen met lampjes in de donkere dagen voor kerst.

Z'n derde leven is hij ingegaan als Biebbboom. Mariette hoeft niet te schudden aan de boom.
We mogen een boek *pakken*. Met het boek op schoot *smullen en smikkelen en smakken*.
Hoe meer boeken we inleveren (let op: bij Mariette in de brievenbus, zodat ze niet nat worden!!) hoe meer boeken er komen te hangen. Kinderboeken zijn er ook. WAAR vind je die leuke boom?? Gulbergsven 17, aan het eind van het looppadje tussen Gulbergsven en Vlasven in.

Dank je wel Mariette, voor dit bijzondere initiatief!!!

Bloemmarie verbindt mensen en bloemen

Nagenoeg iedereen kent de gezellige bloemenzaak Bloemmarie aan de Geldropseweg 90a. Maar dat deze zaak gerund wordt door een jonge ondernemster uit Gijzenrooi zal minder bekend zijn. Onlangs besloot zij het concept van Bloemmarie te veranderen van winkel naar atelier. Twee redenen om haar te interviewen.

Marieke Verhees, woonachtig aan het Gulbergsvan, vertelt dat bloemen al van jongs af aan een rol spelen in haar leven. Als klein meisje werkte zij al in de bloemenzaak achter het huis waar ze woonde. "Ook later, tijdens mijn studie Pedagogiek, had ik weer een bijbaantje in een bloemenwinkel. Na mijn studie ging ik als pedagoog aan de slag, maar de bloemenwereld bleef me trekken. Toen in 2008 het pand aan de Geldropseweg vrijkwam, twijfelde ik niet lang en startte ik mijn eigen zaak. Dat was niet meteen een succes, want in dat jaar sloeg de crisis toe. Maar omdat ik toen nog geen personeel in dienst had en het pand nog huurde, kwam ik er goed doorheen."

Marieke vertelt verder: "Twaalf jaar lang heb ik met een prachtig team deze zaak mogen runnen. Alles liep prima."

Wat was dan de reden om eind 2020 het roer om te gooien?

Marieke: "Ik had inmiddels twee jonge kinderen en ik begon me te realiseren dat al mijn energie werd opgeslokt door de combinatie gezin en het managen van de bloemenzaak. Ik kwam niet meer toe aan mijn passie, het zelf bezig zijn met bloemen. Dat was ik gaan missen, ik was van bloemenmeisje een manager geworden. Dat ging goed, maar het was niet wat ik wilde."

Heeft de coronacrisis nog invloed gehad op je besluit?

"Corona zorgde ervoor dat wij het met Bloemmarie juist heel druk hadden, iedereen wilde massaal bloemen en planten. Dit was natuurlijk superfijn en daar was ik ook erg dankbaar voor. Alleen voor mij persoonlijk kwam daardoor de balans tussen gezin en werk nog iets meer onder druk te staan, dus dit succes heeft er eigenlijk voor gezorgd dat ik juist eerder de knoop doorhakte. Het moeilijkste aan het maken van de keuze om te veranderen was dat ik vijf fijne collega's moest ontslaan, dat was heel naar. Gelukkig hadden zij wel allemaal veel begrip, want zij hadden ook mijn drukte gezien."

Wat is er veranderd?

"Ik heb me sinds eind 2020 toegelegd op het maken van rouw- en trouwboeketten. Ik vind het heel bijzonder om een bijdrage te mogen leveren aan belangrijke en bijzondere momenten in iemands leven. De ene dag verzorg ik een prachtig rouwboeket voor een liefdevol afscheid. En de andere dag maak ik een vrolijk bruidsboeket voor een zomerse bruiloft. Bloemen kunnen steun geven, een bijzonder cadeau zijn, dankbaarheid tonen, een dag nog mooier maken en mensen gelukkig maken. Dat vind ik er zo speciaal aan."

Sinds die tijd is Bloemmarie alleen nog open op afspraak en verkoopt zij daar geen losse bloemen meer. Dat blijkt ook voor het publiek nog wennen, want tijdens ons gesprek komen er enkele malen klanten aan de deur. "Dit is nu mijn atelier van waaruit ik weer met alle liefde bloemwerk maak. Bruidsparen weten mij erg goed te vinden, op het gebied van uitvaarten zou ik graag nog verder willen groeien", zegt Marieke.

Wat is de typische Bloemmarie-stijl?

"Als klanten voorheen in de winkel vroegen naar een 'typisch Bloemmarie-boeket', dan bedoelden ze onze vrolijke, kleurrijke veldboeketten. Dat is ook wat je terugziet in mijn bloemwerk voor uitvaarten en bruiloften. Wild, zo natuurlijk mogelijk, rekening houdend met de seizoenen en als het kan met een persoonlijke touch."

Persoonlijke touch? Hoe doe je dat?

“Ik werk alleen op afspraak, zodat ik alle tijd heb. Dat gebeurt in mijn atelier of bij de mensen thuis. Ik neem vaak de tuin als leidraad voor de samenstelling van een boeket. Zo probeer ik een verbinding te maken tussen de bloemen en de overledene. Met Koningsdag bijvoorbeeld ben ik bij mensen thuis geweest. Daar zijn we samen de tuin in gegaan. De familie heeft takken gesnoeid en ik heb daarvan samen met de bloemen die ik bij me had ter plaatse een boeket samengesteld. Dat was een hele belevenis.”

“En als iemand gewend was om iedere dag een rondje door Riel te lopen, dan probeer ik een moment te vinden om met de nabestaanden een rondje door Riel te maken en dan met behulp van de daar aanwezige bloemen en planten een boeket samen te stellen. Ik wil graag een verbinding maken met de natuur.”

Herinnering voor later

Mensen weten vaak niet wat ze na een begrafenis of crematie met de bloemen moeten doen. Bij Bloemmarie kun je ze in laten lijsten of, bij droogbloemen, laten opmaken in een ring, de z.g. herinner-ring.

Duurzaamheid

Duurzaam werken heeft altijd op de voorgrond gestaan, door afvalscheiding, biologische schoonmaakmiddelen, duurzame inkoop. In 2018 verwierf Bloemmarie het certificaat Barometer Duurzame Bloemist op het niveau goud. In het nieuwe concept zijn de werkwijze en de ambitie hetzelfde gebleven. Marieke zegt daarover: “ik wil mezelf en de winkel blijven ontwikkelen op

het gebied van duurzaamheid. De bloemen die ik koop komen van duurzame kwekers, de oasis die ik gebruik is niet die bekende groene steekschuim, maar een milieuvriendelijke soort. Ik rijd ook elektrisch. En door nu vaker dichterbij de natuur te kijken, zie ik ook steeds meer hoeveel prachtigs daar is; zo pluk ik ook geregeld uit mijn eigen tuin wat weg om te verwerken in mijn bloemwerk. Fijn dat de zomer nu daar is.”

Jos van Dijk

Voer de ganzen bij de vijver niet!

Ik krijg een telefoontje van Nelly. Zij heeft samen met Bram de paden rondom de vijver geadopteerd, maar daar gaat dit berichtje niet over. Nelly maakt zich heel erg veel zorgen over de ganzen bij de grote vijver. De afgelopen week was het duidelijk dat een van de ganzen ziek was: die vertoonde raar gedrag, waggelde richtingloos rond, viel steeds om. Akelig om te zien. Nelly waarschuwde twee keer de Dierenambulance en die medewerkers hebben geprobeerd om de zieke gans te vangen. Dat lukte niet. En nu is de gans dood.

De ambulancemedewerkers hebben wel een idee waardoor de gans ziek is geworden: teveel brood! Dat is helemaal niet goed voor ganzen. Ganzen zijn grazers, ze eten vooral gras. Brood is moeilijk

te verteren voor ze. En voeren is ook niet goed voor de conditie: dan worden ze lui en lusteloos. Bovendien kan het brood aanlokkelijk zijn voor voedselzoekende ratten. Dus niet doen!

Greetje Heijmans

Toegankelijkheid van de bosgordel voor rolstoelers

In mijn kennissenkring zijn een aantal mensen afhankelijk van een rolstoel en/of scootmobiel. Het viel mij op dat ze veel moeite hadden om met hun hulpmiddel het buitengebied (lees bosgordel tussen Gijzenrooi, Putten en Riel) in te komen.

Toegang Zwanenvan

Via de Rielsedijk is de toegankelijkheid goed. En vanuit Putten is er ook één paadje veilig genoeg. Maar de meeste toegangen vanuit Gijzenrooi en Riel (de straat/fietspad die tussen de velden loopt van Gijzenrooi naar de Rielsedijk) worden versperd door een stoeprand, paaltjes en slotjes met schuine kanten. Voetgangers zullen er helemaal geen erg in hebben dat dit consequenties heeft voor mensen die voor hun mobiliteit gebruik moeten maken van scootmobiel of rolstoel. Ook mensen met een kinderwagen ondervinden hier enige hinder. Dat de toegangen soms smal en klein zijn heeft natuurlijk ook een reden. Op deze manier wordt het voor fietsers, scooters, brommers en dergelijke ook moeilijker om hier te rijden. Wat weer een voordeel is voor de wandelaars. Zo is het voor de beheerders van de gemeente Eindhoven telkens weer een uitdaging om het juiste te doen voor iedereen. Gelukkig staan ze open voor discussie.

Ik heb contact opgenomen met Suzanne van de Sector Ruimtelijke

Expertise. En heb haar dit probleem voorgelegd. Zij stond meteen open voor een rondleiding en een gesprek. Samen met haar collega Jordi van de afdeling Beheer. Door drukke werkzaamheden en de meivakantie is het er nog niet van gekomen om spijkers met koppen te slaan. Maar ik heb goede hoop dat dat wel goed komt.

Voor de duidelijkheid heb ik van alle paadjes die toegang geven tot de bosgordel een foto gemaakt en die naar de gemeente gestuurd. Zodat voor hen in één oogopslag te zien is hoe de stand van zaken is. Uit de foto's blijkt dat de toegang vanuit de Rielsedijk goed is. Ook is er één toegang vanuit Putten goed. Voor de rest is het 'n beetje moeilijk of ronduit onmogelijk om met je scootmobiel de bosgordel te bereiken. Een scootmobiel heeft drie wielen en kiepert gemakkelijk om als de ondergrond scheef is.

Mijn vraag aan de gemeente is om eens te kijken of er mogelijkheden zijn om de toegankelijkheid te verbeteren. En niet iedere toegang hoeft te veranderen. En de veranderingen moeten ook "landelijk" blijven. Maar wel veilig! Veiligheid voor rolstoelers en scootmobielers staat voorop in dit verzoek aan de gemeente. Mij is beloofd dat er spoedig naar gekeken

wordt en met overleg zullen er beslist verbeteringen aangebracht worden zodat we allemaal kunnen genieten van de mooie natuur zo dicht bij onze huizen.

José van den Boom

Toegang Riel

Bij Liek

'Van boer naar bord, lekker kort'

Op weg naar de vrijdagmarkt op het Gerardusplein kom ik langs 'Liek'. Het lijkt een soort supermarkt. En dat recht tegenover de Appie op de Roostenlaan. Eenmaal binnen straalt alles uit dat het geen gewone supermarkt maar een 'vers' markt is. Versheid dus, en lokale seizoensproducten, daar draait het om. Op mijn vraag wat 'lokaal' precies inhoudt, vertelt een van de medewerkers me dat, als het even kan, vooral gewerkt wordt met producenten uit de regio, uit de buurt, zoals de Philips Fruittuin, de biologische imkerij 't Bijnoord uit Oirschot of bakker Meelmuts uit Eindhoven om er maar een paar te noemen.

"Van boer naar bord, lekker kort", heet het. Klinkt goed. Hoewel het accent op vegetarisch (of veganistisch) ligt, komt ook de liefhebber van een mooi stukje vlees aan zijn trekken met producten van de bioboerderij 't Schop uit Hilvarenbeek ("culinair boeren maar dan wel biobewust"). Uit alles blijkt respect voor moeder aarde: duurzaamheid, minder verkwisting en bewust omgaan met wat we eten, daar word je toe uitgenodigd bij Liek. Naast voorverpakte producten staan er ook tonnetjes met verschillende soorten rijst, bonen en noten die je zelf in papieren zakken kunt scheppen en afwegen. De drijvende kracht achter 'Liek' is Angelique Wijnen. Ze noemt zichzelf graag Boergondiër en praat met aanstekelijk enthousiasme over haar zaak en over haar motivatie: "Ik heb mijn lijf leren voeden in plaats van vullen. Ik heb kennis vergaard over korte ketens, lokale producten, functies van voeding en dat gezond eten helemaal niet grijs of muf hoeft te zijn, maar juist heel ruig en smakelijk.

Dat is wat ik wil delen".

Lekker en gezond combineren dus met oog voor het milieu.

Op het moment van dit gesprek (half mei), is vanwege corona de 'Proefkeuken', het restaurant, nog niet, maar het terras naast de winkel wel weer open. Het is een van de weinige plekken in ons deel van Stratum waar je voor ontbijt of lunch of gewoon een drankje terecht kunt. Een maaltijd bestellen via de website kan ook. Ook hier zie je duurzaamheid terug: je krijgt de gerechten mee in glazen schalen waar je statiegeld voor betaalt, dus ook hier geen overbodig afval. Papier wordt gerecycled, plastic wordt zoveel mogelijk vermeden.

Naast de Versmarkt en de Proefkeuken borrelt het bij Liek van de ideeën voor activiteiten. Wanneer de corona maatregelen het gaan toelaten, staan kook- en andere workshops, lezingen en bezoeken aan de lokale producenten op het programma. Nee, aan dynamiek ontbreekt het niet bij Liek. En dat op 10 minuten fietsen van Gijzenrooi.

Verder kennismaken met Liek? Op www.bijliek.nl vind je het hele verhaal.

Paul de Meurichy

De basisregels voor iedereen

Heb je klachten?

Blijf thuis.

Laat je testen.

Ben je ook benauwd
en/of heb je koorts?
Dan moeten alle huis-
genoten thuisblijven.

Houd 1,5 meter
afstand.

Werk zoveel
mogelijk thuis.

Vermijd te
drukke plekken.

Was vaak je
handen.

Op vakantie? Geef inbrekers geen kans

Vanwege de coronamaatregelen bleven veel meer mensen thuis dan voorheen. Daardoor werd er minder ingebroken. Maar als de coronamaatregelen worden versoepeld, grijpen inbrekers weer hun kans. Of het nu een zonnige last-minute vakantie in het buitenland wordt of een gezellige vakantie in ons eigen land waar u zo naar verlangt, vertrek niet overhaast, maar zorg dat uw woning goed beschermd is tegen inbraak. Dan komt u straks niet van een koude kermis thuis.

Om u voor te bereiden op de verwachte inhaalslag van het inbrekersgilde, besteden het ministerie van Justitie en Veiligheid, de politie en het Centrum voor Criminaliteitspreventie en Veiligheid (CCV) gedurende de hele maand juni extra aandacht aan het delict woninginbraak.

Wellicht ten overvloede hier toch maar weer de belangrijkste tips:

1. Sluit uw woning goed af. Vergeet door de vakantiestress niet om alle ramen en deuren goed op slot te doen. Maak voor u gaat een extra rondje door uw huis om te controleren of alle ramen en deuren ook echt gesloten zijn. Ook het wc-raampje.
2. Laat geen sleutels in het slot zitten en berg alle sleutels die u niet meeneemt veilig op. Zet alle fietsen, brommers en scooters op slot, ook als deze in de schuur of garage staan.
3. Zorg dat uw huis een bewoonde indruk maakt. Het is slim om uw huis juist niet geheel opgeruimd achter te laten. U kunt bijvoorbeeld speelgoed, koffiekopjes, een boek of iets anders dat erop wijst dat u thuis bent, in het zicht laten liggen.
4. Geef uw buren de sleutel en vraag of zij iedere dag de post weg willen halen en de planten water willen geven. Vraag hen ook of ze 's avonds de gordijnen dicht doen en 's morgens weer open.
5. Zet een of meer lampen op een tijdschakelaar, zodat uw woning ook 's avonds bewoond lijkt.
6. Zorg dat er een auto op uw oprit staat. Dit kan uw tweede auto zijn of vraag de buren om hun auto tijdelijk op uw oprit te parkeren.
7. Vermeld niet op social media of je antwoordapparaat dat je met vakantie bent.

Natuurlijk houdt het buurtpreventieteam de wijk in de gaten, maar dat kan ongewenst bezoek helaas niet voorkomen. Inbraakpreventie begint bij u zelf.

Ik wens u een fijne en onbezorgde vakantie.

Jos van Dijk

Coördinator buurtpreventie Gijzenrooi

Schoon straatje

De lente kondigde zich aan die zaterdag, terwijl het pas 20 maart was.

Lekker weertje: fris windje en een blauwe lucht die was versierd met fel witte bloemkoolwolken. Dan wil je wel naar buiten, je wilt de lente opsnuiven en aanraken. Dat Koning Winter ons een week later nog zou trakteren op sneeuw wisten we toen nog niet.

Het was 'Landelijke Opschoondag'. Dus trok ik, net als veel anderen, gewapend met knijpstok en vuilniszak de wijk uit, de wereld buiten Gijzenrooi in. In ons wijkje is er voor een 'plastic-hunter' nog maar weinig eer te behalen sinds alle straten zijn geadopteerd. Ik ging die dag dus buiten mijn adoptiestraatje om rondslingerend afval op te halen. De Neushoornstraat richting rotonde viel nog mee, daar waren al schoonmaakkapers op de kust geweest. Toen, bij de rotonde naar rechts, de Canisiuslaan richting de supermarkt. Dat was andere koek. Het plantsoen naast de stoep met de ontluikende legertjes narcissen was doorspikkeld met in de zon blinkende, soms nog halfvolle, bier- en andersoortige blikjes, sigarettenpakjes, afgedankte of verloren mondkapjes, frietbakjes, glazen flesjes en nog een hoop andersoortige rommel, vooral van plastic. Na vijftig meter plantsoen gedaan te hebben was de vuilniszak vol. Een beetje boos op mezelf dat ik geen reserve exemplaar had meegenomen, viel mijn oog op een grote blauwe boodschappentas die in een struik verstrikt was geraakt. Hij was leeg en leek

splinternieuw. Nee, die verwacht je hier niet. Verloren, of weggegooid? Al klinkt het misschien wat cynisch, op dit moment was ik de 'gulle gever' dankbaar voor dit genereuze geschenk, want er was nog enig werk te doen aan deze 'long and windy road'.

Een uurtje later was ik terug met twee volle zakken afval. Terug van een ontluiserend tochtje dwars door onze wegwerpmaatschappij.

Wat het effect is van al dit zwerfafval op het milieu, óns milieu, laat zich niet moeilijk raden. Je zou ervan gaan somberen, ware het niet dat op pad gaan met een vuilniszak met knijpstok af en toe voor enige opluchting zorgt, al is het maar een beetje...

Paul de Meurichy

Wat gebeurt daar?

Op mijn wekelijkse rondje op het Diepmeerven, in het kader van Adopteer een Straat, zie ik bij de vijver een opmerkelijke activiteit. Daar zijn twee mensen aan het zagen aan een omgevallen kleine boom. Die boom ligt al een tijdje half in het water en die krijgt nu verse nieuwe blaadjes. Het zijn geen mensen van de plantsoenendienst dus ik besluit even een praatje te maken. Op mijn vraag "Goh, wat zijn jullie aan het doen" krijg ik meteen een uitgebreid antwoord. "Wij zagen even een paar grote takken van deze boom af, want dat is heerlijk knabbelen voor de geitjes en bokjes in de bokkentuin". Ik maak kennis met Paquita. En meteen heb ik ook weer een idee voor een volgend stukje in ons Gijzenrooise Zegje: een interview met deze enthousiaste dame. Over haar ideeën

en toekomstplannen voor de bokkentuin, of voor de kinderboerderij, ik weet niet wat de juiste benaming is. Want, zo weet ze meteen tijdens dit korte praatje te vertellen: er komen dagelijks heel veel bezoekers, ook uit Gijzenrooi. "Soms gooien mensen klimop of hederan bij de geitjes, NIET DOEN, dat is giftig voor de beesten, krijgen ze vreselijk diarree van". Voor een volgend Zegje dus, een uitgebreid interview met Paquita!

Greetje Heijmans

De vennen van Gijzenrooi, deel twee

Vijfentwintig jaar geleden heeft Kees de vennen van onze straatnamen beschreven.

Een kwart eeuw geleden. Tijd voor een update dus. Daartoe is Kees winter 2020 - 2021 'vanuit zijn luie stoel' uren en uren bezig geweest met het afstruinen van internet en het onderzoeken van oude en nieuwe topografische kaarten.

Daarna zijn we samen twee dagen op pad geweest om een tiental vennen te bezoeken.

Kees was gericht op de juiste routebeschrijving, Wiefse op het maken van een foto, waarbij ze zoveel mogelijk probeerde om de eigenheid van ieder ven te vangen.

Hopelijk wordt u geprikkeld om er zelf eens heen te gaan. Af en toe bekruipt je een padvindersgevoel als je op speurtocht gaat.

Bunderkensven

Naar de plaats van het Bunderkensven is lang gezocht. Via noest speurwerk en het aanboren van allerlei bronnen is de plaats eindelijk teruggevonden.

Eerst werd vermoed dat een paar vroegere venntjes aan de Bunderse straat in Tilburg de

naamgevingsbronnen waren voor deze straatnaam, maar later bleek dat het Bunderkensven veel dichterbij ligt, n.l. in Waalre, ten zuiden van de Willibrorduslaan, ruwweg tussen het gemeentehuis en de speeltuin 'de Klimbim'. De buurt heette vroeger de Buunders. Niet alleen op de kaart was het flink zoeken geblazen, maar ook in het terrein is het lastig te vinden.

Komend vanaf de Eindhovenseweg de Koningin Julianaweg in en bij het gemeentehuis linksaf de Lissevenlaan in. Rechtdoor de Molenvenlaan in en aan het eind bij een parkeerplaatsje ligt een half verland ven, het Molenven. Rechtdoor lopen en het fietspad oversteken, je komt nu op het Buunderspad. Daarna het tweede pad rechtsaf bij wandelknooppunt 3 nemen, richting knooppunt 47. Pak het eerste pad links en je komt uit bij een open terrein. Ga hier rechtsaf, vlak langs de bosrand. Als je iets verder loopt, zie je in 't bos een aantal poelen, eilandjes en schiereilandjes. Dit is het restant van het Bunderkensven. Het ligt naast het terrein van de houtwallenwerkgroep.

Via de Blokvenlaan kun je er ook komen, maar de poelen zijn van daaruit moeilijker te zien en te bereiken.

Eijerven

Dit ven ligt in het landgoed Valkenhorst ten noorden van de weg Valkenswaard-Leende en ten westen van de A2. Het ven heeft zijn naam gekregen door zijn vorm, evenals het in de buurt gelegen Brilven, dat uit twee gedeelten bestaat, die met elkaar verbonden zijn door een smalle reep water. Het Eijerven lag vroeger zowel in de gemeente Heeze als in de gemeente Leende, omdat de vroegere gemeentegrens er dwars doorheen liep. Een leuk startpunt voor een bezoekje is de

parkeerplaats aan je rechterhand tussen Valkenswaard en Leende, bij fietsknooppunt 53 aan het begin van het Leenderbos. Begin met een ijsje van de ijscowagen die hier 's zomers in het weekend staat.

Als je de weg oversteekt en het fietspad naar Heeze volgt, richting knooppunten 80 en 20, zie je na pakweg 2 km het Eijerven aan de rechterhand liggen, zo'n 500 m. voor het viaduct over de A2. Iets eerder op de route vind je een (picknick) tafel met een tot dromen uitnodigend uitzicht over de hei. Neem een van de zijpaden rechts de hei op en je kunt er fantastische wandelingen maken.

De eigenheid van het Eijerven (een echte eivorm) is het best te vangen vanuit de lucht.

Samen met wijkgenoot Michel en dochter Amy is Wiefse op een stormachtige zondagochtend naar het Eijerven gegaan voor een foto vanuit de lucht – met een drone! Dank Michel, voor dit leuke avontuur!

Het waaide zo hard dat de drone dankzij Michels navigatiekunsten op z'n plek kon blijven.

Door al het water dat gevallen was, had het Eijerven er nu tijdelijk een 'staartje' bij.

Kees van Vessem en Wiefse Coebergh van den Braak

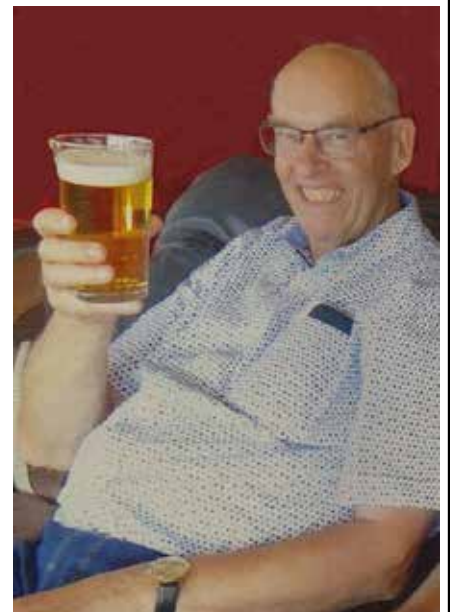
In memoriam Ger Frankenmolen

Wij ontvingen het trieste bericht dat Ger Frankenmolen op 19 maart is overleden. Hij werd 84 jaar. Ons medeleven gaat uit naar zijn vrouw Ineke, kinderen en kleinkinderen. Op vrijdag 26 maart hebben wij afscheid van Ger genomen tijdens een indrukwekkende afscheidsdienst op Natuurbegraafplaats Schoorsveld.

Ger was van meet af aan betrokken bij de buurtpreventie in Gijzenrooi, eerst als straatcoördinator en vanaf 2013 ook als loper. Hij nam deze taak heel serieus. Verder was hij heel alert als het ging om het beschermd natuurgebied achter zijn woning. Als het slot van het hek was vernield of het prikkeldraad doorgeknipt, dan trok hij meteen aan de bel bij de gemeente om dat te laten herstellen. Ondanks zijn slopende ziekte bleef hij strijdlustig en werkte hij aan zijn herstel. Hij wilde weer snel zijn rondes gaan lopen, schreef hij, "omdat hij het lopen met de diverse mensen altijd een groot plezier vond en het hem de positieve spirit gaf". Maar de kring waarin hij kon lopen werd steeds kleiner en in september afgelopen jaar kwam het besef dat hij moest melden dat hij niet meer met de buurtpreventie zou kunnen meedoen. Dat viel hem zwaar.

Bedankt Ger, je zult in onze gedachten blijven als een aimabel mens en een enthousiaste en alerte collega-buurtprevent.

Jos van Dijk, Coördinator buurtpreventie Gijzenrooi

Onderhoud

Enkele bewoners van Gijzenrooi hebben mij gevraagd, nu ik toch contact heb met mensen van de gemeente Eindhoven, of ik nog enkele problemen onder hun aandacht wil brengen. Het gaat over het volgende.

Langs het Diepmeerven ligt een mooie grote sloot. Jammer genoeg staat er niet altijd water in. De sloot is eigendom van Waterschap De Dommel. De berm van deze sloot is van de gemeente Eindhoven. Als het Waterschap de sloot onderhoudt door middel van maaien, dan gooit de aannemer het maaisel op de berm. Hij mag dit niet opruimen omdat het op grond van de gemeente ligt. Dit blijft dan wekenlang op de berm liggen.... Met als gevolg dat het gras eronder doodgaat. Als het maaisel dan uiteindelijk opgeruimd wordt, is de berm lelijk en vol met gaten waar de grote lompe machine hele kluiten aarde uit de berm heeft getrokken.

Veel bewoners langs deze sloot onderhouden en maaien de berm zelf. Het ziet er dan ook netjes uit. Totdat er weer onderhoud is aan de sloot. Naar ons inzien is de machine wel erg groot voor dit kleine stukje berm. De vraag is of het onderhoud misschien op 'n andere manier kan gebeuren, zodat de berm niet steeds in een puinhoop verandert. En vooral, kan er een betere communicatie en afstemming zijn tussen het Waterschap, dat

onderhoud pleegt en de gemeente Eindhoven, die het maaisel opruimt.

Als het maaisel 'n paar dagen blijft liggen is dat niet zo erg. Zo kunnen kleine diertjes weer terug naar de sloot. Maar vijf, zes weken of langer is eigenlijk onacceptabel.

Voorts wordt er opgemerkt dat de stadsbussen en de fietsers de takken van de mooie knotwilgen in hun gezicht c.q. tegen de bus krijgen. Ze staan eigenlijk te dicht aan de straat. Maar ze zijn wel prachtig om te zien in de zomer met hun grijze blad en in de winter netjes geknot.

Als laatste wordt gezegd dat sommige perken met planten op de trottoirs aan het Diepmeerven er niet allemaal fraai bijliggen. In sommige perken groeien de planten goed terwijl andere perken halfleeg zijn en kaal zand tonen. En ja, ook het onderhoud is de mensen een doorn in het oog. Het is letterlijk één keer voorgekomen dat het goed is gebeurd;

'n ploeg mensen met schoffels en vegers krabden de perken schoon van rommel en dood blad. En dat werd meteen opgeveegd en opgeruimd. Zo liepen ze het hele Diepmeerven door en achter hen was het prachtig schoon. Blijkbaar kan dat niet meer... Nu worden de perken leeg geharkt en de rommel blijft dan liggen totdat er een andere ploeg komt om het op te vegen. Uiteraard machinaal. Dit kan wel enkele dagen duren. Met als gevolg dat het merendeel weer is weggewaaid. Er wordt steeds gezegd; "Als ik in de dorpen om Eindhoven kom of in Helmond, dan valt het meteen op dat de openbare ruimte zo netjes en schoon is met mooi onderhouden groen en bloemen in bakken. In Eindhoven is het een bende

met slecht onderhouden perken en rommel op straat...." Geen reclame voor onze stad....

Dit heb ik dus ook aan de gemeente Eindhoven voorgelegd. Hierop heb ik nog geen reactie gehad. Maar ik neem aan dat er hierover ook nog een antwoord komt. Positief voor onze wijk, hoop ik...

José van den Boom

Onze bovenstebeste pakketbezorger Sten in het zonnetje gezet.

De klep-app heeft misschien nadelen (volgens sommigen te veel “geklep”) maar zéker ook voordelen. Op 11 mei werd er geappt over onze geweldige pakketbezorger Sten: dat hij áltijd met een vrolijke lach rondloopt, dat hij binnenkort zou gaan trouwen. Binnen een paar minuten was er een plan gesmeed om hem te verwennen met een persoonlijke kaart met donatie. De appgroep ontplofte. Zó veel mensen die spontaan aangaven dat ze mee wilden doen met deze actie.

Het cadeau overhandigen was een waar feest. Elsbeth had hem met een prachtige smoes naar haar huis gelokt en werd daar toegezongen door meer dan 50 buurtbewoners. Het cadeau: een taart van Elsbeth, een cartoon van Rob en maar liefst 79 felicitatiekaarten. Geweldig om Sten zó blij te zien. Kijk voor een prachtige impressie op facebook.

Diezelfde avond appte Sten naar Elsbeth:

Wat ben ik er emotioneel van geworden, maar ook ongelofelijk trots! We hebben samen alle kaartjes gelezen en echt zó ontzettend lieve woordjes van de mensen uit de wijk. Het blijft voor mij dat ik “gewoon” mijn werk doe maar aan alle kaartjes te zien maak ik jullie er kei blij mee. Ik kom ook altijd met een fijn gevoel naar de wijk dus het is wederzijds.(...) Ik heb zo veel kaartjes gelezen dat het er te veel zijn om jullie morgen allemaal te bedanken. Maar via deze weg, en ik kan het niet vaak genoeg zeggen, bedankt bedankt bedankt. Heel veel liefs, Sten, Guus (het hondje) en Denise.

Wiefse Coebergh van den Braak

Cultuur bij je Buur Open Air / MidZomerAvond

Vorig jaar mochten we vanuit en samen met de bewonersvereniging een paar avonden organiseren met pop-up optredens. Covid-19-wijs, bleven we op afstand van elkaar en stonden de verschillende muziekgroepen op het wat hogere talud op ons Buurtven. Ze wisten ieder op hun eigen wijze het aandachtige publiek te boeien en te vermaken met prachtige liedjes. Soms in het Engels, soms in het Nederlands of Brabants; soms heel herkenbaar en dansbaar; soms humoristisch of met eigen speciale composities.

Tijdens de MidZomerAvond 2020 hadden we géén sport en spel, geen creatieve activiteiten en ook het Wagenspel van Ariëns Toneel moest verstek laten gaan. Gelukkig konden we op dat moment het eerste Pop-Up concert organiseren met Rob, Ria, Ronnie & de Zippers. Zouden we al zover uit de lockdown bevrijd zijn, dat we weer een veld met actieve kinderen, een dansvloer en een dranktent mogen? Als het door kan gaan, zijn we nog op zoek naar een theatrale act voor jong en oud in de vroege avond.

BeApple

Hoe het er dit jaar precies uit gaat zien is bij het ter perse gaan van dit Zegje nog niet duidelijk. We hebben al wel een datum en een band! Op zaterdagavond 17 juli gaan we in ieder geval genieten van BE-Apple. Deze Beatle - half Eindhovense- coverband brengt twee sets met

heel bekende Beatlesongs maar dan in een wat alternatieve versie. Rik (toetsen en gitaar), Niels (gitaar), Alain (basgitaar) en Cees (drums) starten dit optreden waarschijnlijk om 20.30 uur. Daar zullen we u via andere kanalen van op de hoogte houden!

Ilen Mer

In juni willen we de concertreeks 2021 al starten met een eerste Cultuur bij je Buur Open Air optreden. Eén van de toppers van de afgelopen jaren was het concert van de indieband Ilen Mer. In 2019 wisten ze al een keer dertig mensen met hun composities te onderhouden in de huiskamer van Marieke en

Gerard in het Gulbergsven. Ze combineren warme, donkere, elektropop met orkestrale invloeden. Drummer-percussionist Nils van der Slikke is opgegroeid op het Lisven, waar zijn ouders Evy en Pieter nog altijd wonen. Verder bestaat de vierkoppige band, die elkaar leerden kennen op de Tilburgse Rockacademie, uit pianiste en zangeres Merit Visser, (bas)gitarist Thomas Beekwilder en Paul Snoeren bas en synthesizers. Vraag het de eerdere luisteraars of check hun muziek op Spotify en de liveoptredens op Youtube. Het wordt een heel mooi en toegankelijk concert voor jong en oud. Omdat we bij dit optreden zeker droog weer nodig hebben, kunnen we helaas nog geen datum noemen. Hou de Klep-App, Facebook of andere kanalen in de gaten, want het wordt een vrijdag of zaterdag in Juni.

Namens de teams MidZomerAvond en Cultuur bij je Buur, *Erik van Dijck*

En verder...

Ook na de zomer organiseren we nog een paar Cultuur bij je Buur muziekconcerten. In het augustusnummer van het Zegje worden daarover alle details met iedereen gedeeld. Toch willen we al een klein tipje van de sluier oplichten. We vervolgen met een Keltische folkgroep en nog een Nederlandstalige band. Ook denken we nog na over de mogelijkheden om muzikale buurgenoten erbij te betrekken met kleine optredens, bijvoorbeeld als korte voorprogramma's op de andere concerten.

Speurtocht paaseieren zoeken

Deze zoektocht is een initiatief van een aantal jonge moeders in onze wijk. Zij weten dat er vaak wat georganiseerd wordt rond Pasen maar nu dreigt al voor de tweede keer het traditionele paaseieren zoeken niet door te gaan. Rowenna neemt contact met mij op om te bespreken wat de mogelijkheden zijn en een paar dagen later meldt zij al dat ze samen met een paar bevriende moeders een idee heeft uitgewerkt: kinderen die aangemeld zijn krijgen digitaal een plattegrond van de wijk. Er staan zes vlekjes op: daar ergens hangt een poster achter het raam met een letter. Als je alle letters gevonden hebt mag je tussen 14.00 en 15.00 uur een paasverrassing ophalen bij het Buurtven.

Op de ochtend dat deze speurtocht uitgezet is, coronaproof natuurlijk, vallen er rond 10.00 uur enorme hagelstenen. Dat belooft nog niet veel goeds. Maar misschien wordt het later wat minder koud en nat. En warempel, rond 12.00 uur klaart het op en komt er een aarzelend zonnetje tevoorschijn.

En opeens zie ik ook allemaal groepjes kinderen (met hun ouders) door de wijk lopen. Eén klein manneke in een felgekleurd pak heeft zelfs een echt (leeg) vogeleitje gevonden. En Finn laat mij op zijn telefoon zien hoe de plaatsen van de letters zijn aangegeven op de eivormige plattegrond. De kinderen hebben er zin in. En op naar het Buurtven als het woord gevonden is: daar wacht de felgekleurde paasverrassing. Voor bijna zestig kinderen uit de wijk, en voor hun ouders, een gezellige activiteit! Dank Rowenna, dank andere organisatoren. Dit is zeker voor herhaling vatbaar.

Greetje Heijmans

For Art's sake

In my previous piece I wrote, among other things, about the Ommetje app, dear neighborhood friends. The app that encourages you to walk at least 20 minutes daily, and to do so (remotely) in groups. Good for head and heart. I seem to be quite receptive to the friendly stimulation that emanates from this app, and I therefore walk at least one stroll every day. Often it is in or around our neighborhood, sometimes it is elsewhere. I'm not going to talk any more about the app here. But I will talk about something that I came across during one of those walks. Because it got me thinking. Evolutionary biologists can tell you that our consciousness is more attuned to new things and to changes than to things that stay the same for a long time. And they explain this through 'the little animal in us'. Once when, according to their theory, we roamed the savannah in search of our food, we did not need to be so alert to the tree or bush that had been there for years. But it was literally a matter of life and death to notice the predator that was hiding behind that bush on a particular day. Well, I was wandering through our good Gijzenrooi one day, and fairly thoughtlessly struck the small cul-de-sac of the Vluttersven. Immediately my attention was caught by something I discerned in the corner of my eye in the distance, and which I had not seen before. Not a predator by the way, let me reassure you right away. But something unusual. And my attention had been caught.

At first cursory glance from a distance, the thing in question had something of a many-legged insect, with dozens of feelers, but then at least the size of a large dog. It also looked light, mobile and elastic and springy. As if it could start hopping or dribbling cheerfully through our neighborhood at any moment, sniffing at a tree or flower here, observing one of us thoughtfully for a while there. In my mind, I named the object Takkie ('Branchy'), in which, by the way, I am indebted to Annie M. G. Schmidt's children's books of Jip and Janneke. Speaking of books, do you happen to know the story 'The Great Event', by the writer Belcampo? In that book, he playfully describes how the End of Time might come to be, and how, in particular, it would play-out in the small village of Rijssen in the province of Overijssel (*). In its magical-realistic appearance, Branchy would fit seamlessly into that story. Anyway: that unexpected encounter, in these otherwise so dull times, totally made my day!

And so it got me thinking. I realized: because of the way Branchy has been placed, and because of the space it is given, it has also immediately become an art object. And, stimulated by this encounter: even before I had properly arrived home, my thoughts were already occupied with the theme 'Art in Gijzenrooi'. How shall I put it? Of course, our fine neighborhood, at over 30 years of age, is already well and truly mature. But we could make it mature even further by adding art to the streetscape. In my vivid imagination I already saw all kinds of things. Stone or bronze sculptures, ceramic objects, drawings made by Gijzenrooi children, captured on special sidewalk or wall tiles, painted wooden fantasy climbing animals, photographs, murals, you name it. Gijzenrooi as the district with the highest density of art in Europe!

But I'm going to pace myself just a little bit, my neighbors, because I notice that I'm starting to ramble on. However 'Gijzenrooi' I may be from the very nature of my existence, I am not going to decide on this. In any case, certainly not on my own. However, I would like to take this opportunity to suggest to the board of our very active neighborhood association that they maybe set-up something like a working group called 'Art in the Gijzenrooi Streetscape' in order to take up this subject further. My application for that working group is ready to be submitted.

Gijsz

(*) If you're interested: an English translation of the playful, magical-realistic story can be found in the book 'European Tales of Terror', collected by J. J. Strating, ISBN 9780006139591.

Een kunstje doen

In mijn vorige stukje schreef ik onder andere over de Ommetje app, beste wijkgenoten. De app die je stimuleert om dagelijks ten minste twintig minuten te lopen, en om dat (op afstand) in groepsverband te doen. Goed voor hoofd en hart. Ik blijf best wel ontvankelijk te zijn voor de vriendelijke stimulans die er van die app uitgaat, en ik loop dan ook dagelijks tenminste één ommetje. Vaak is dat in of om onze wijk, soms is het elders. Over die app ga ik het hier verder niet meer met je hebben. Wel over iets wat ik tijdens één van die wandelingen tegenkwam. Want dat heeft me aan het denken gezet.

De evolutiebiologen kunnen je vertellen dat ons bewustzijn alerter is afgesteld op nieuwe dingen en op veranderingen, dan op dingen die langdurig hetzelfde blijven. En zij verklaren dat middels 'het diertje in de mens'. Ooit toen wij, volgens hun theorie, nog over de savanne trokken op zoek naar ons eten, hoefden we niet zo alert te zijn op de boom of struik die er al jaren stond. Maar het was letterlijk van levensbelang om het roofdier, dat op één bepaalde dag achter die struik verstopt zat, wel op te merken. Welnu, ik was op een dag door ons goede Gijzenrooi aan het dwarrelen, en sloeg redelijk gedachteloos het kleine 'staakje' van het Vluttersven in. Onmiddellijk werd mijn aandacht getrokken door iets wat ik in mijn ooghoek in de verte ontwaarde, en wat ik nog niet eerder had gezien. Geen roofdier overigens, laat me je meteen maar geruststellen. Maar wel iets ongebruikelijks. En mijn aandacht was getrokken.

Bij eerste vluchtige blik van afstand had het betreffende ding iets van een veelpotig en veelvoelsprietig insect, maar dan tenminste met het formaat van een grote hond. Het oogde daarbij licht, beweeglijk en veerkrachtig. Alsof het ieder moment blijmoedig door onze wijk zou kunnen gaan hopen of dribbelen, hier eens aan een boom of bloem snuffelend, daar eens een tijdje op het gemak één van ons nadenkend in ogenschouw nemend. Ik heb het object in gedachten maar 'Takkie' genoemd, waarbij ik overigens schatplichtig ben aan Annie M. G. Schmidt's boeken van Jip en Janneke. Over boeken gesproken: ken je het verhaal 'Het Grote Gebeuren' van de schrijver Belcampo? In dat boek beschrijft hij op speelse wijze hoe het Einde der Tijden zich zou kunnen voltrekken, en wel in het dorp Rijssen in Overijssel. In zijn magisch-realistische uitstraling zou Takkie naadloos in dat verhaal passen. Hoe dan ook: die onverwachte ontmoeting, in deze verder zo prikkelarme tijden, maakte mijn dag helemaal goed!

En het zette me dus aan het denken. Ik realiseerde me: door de manier waarop Takkie is neergezet, en door de ruimte die hij (of zij) krijgt, is het meteen ook een kunstobject geworden. En, geprikkeld door deze ontmoeting: nog vóór ik goed en wel thuis was gekomen, was ik in gedachten al bezig met het thema 'Kunst in Gijzenrooi'. Hoe zal ik het zeggen? Onze fijne wijk is met haar dertig jaar natuurlijk al lang en breed volwassen. Maar we zouden haar nog weer een verdere 'rijping' kunnen laten doormaken door het straatbeeld uitgebreid van kunst te voorzien. In mijn zo rijke verbeelding zag ik al van alles voor me. Stenen of bronzen beelden, keramische objecten, tekeningen gemaakt door Gijzenrooise kinderen, vastgelegd op speciale stoep- of muurtegels, beschilderde houten fantasieklindieren, foto's, muurschilderingen, ga maar door. Gijzenrooi als de wijk met de hoogste kunstdichtheid van Europa!

Maar ik rem mezelf toch maar even een beetje af, wijkgenoten, want ik merk dat ik wat begin door te draven. Hoe 'Gijzenroois' ik uit de aard van mijn bestaan ook mag zijn, ik ga hier niet over. In ieder geval zeker niet in mijn uppie. Wel doe ik bij deze graag het bestuur van onze zo actieve wijkvereniging de suggestie aan de hand om zoiets als een werkgroep 'Kunst in het Straatbeeld' in het leven te roepen om dit onderwerp verder op te pakken. Mijn aanmelding voor die werkgroep ligt alvast verzendklaar.

Gijsz

Stofzuiger

Een van mijn kerntaken in het huishouden is koffiezetten. De andere is stofzuigen. En daar wil ik het over hebben. Dit op advies van een vriend die iets psychologisch is. Hij gaf mij de raad mijn hart te luchten. Dat schijnt in geval van loerende frustraties verstandig te zijn.

Mooi apparaat hoor, die stofzuiger! Het valt niet te ontkennen dat hij het dagelijks leven -vanaf het begin van de vorige eeuw- aanzienlijk kwam verfraaien. Niets minder dan een revolutie was het. Niks geen gehannes meer met veger en blik, waarbij de laatste restjes huisvuil altijd blijven liggen. Of waarbij het stof vooral omhoog wolkt in plaats van op het blik te komen.

Nee dan de stofzuiger, een van de voornaamste deelnemers aan het huishoudelijk werk, nooit ontbrekend op een romantische uitzetlijst. Voor velen een vriend dus. Maar voor mij niet. Voor mij is het een tiran, een eigenwijze kabaalschopper die mijn humeur danig kan verpesten. Hij doet meestal niet wat ik wil en maakt mij het leven flink zuur. Of het nou de slang is die zich als een soort boa constrictor om mijn benen draait, het snoer dat vast blijft zitten onder de poot van de bank, of de stekker die besluit uit het stopcontact te komen wanneer het snoer nét niet lang genoeg is, het is altijd iets met dat ding.

Ik kan nog wel wat meer noemen, maar dan stopt u misschien met lezen. Nog één dan, en dat ergert me het meest: hij zuigt niet meer want de stofzak is vol. Hartstikke vol omdat ik geen (lees: nooit) zin heb

om hem te verwisselen. Dat is pas echt erg. Ik weet het, ligt aan mij, ligt allemaal aan mij. Gelukkig schrijf ik dit niet onder mijn eigen naam. Anders zou ik het niet durven opbiechten. Ik toon hier tenslotte aan tout Gijzenrooi dat ik eigenlijk te onhandig zou zijn om dat kreng de baas te kunnen. Die indruk zou ik beslist niet willen wekken. Er zijn oplossingen, zo roept internet mij hulpvaardig toe. Dat gebeurt momenteel met regelmaat van de klok sinds ik een keer de euvele moed had om als zoekterm 'stofzuiger' te googelen. De draadloze- en de robotstofzuiger bijvoorbeeld beloven mij een zonnige, rimpelloze toekomst als huisman. Maar ook die hebben allemaal weer zo hun nadelen, kom ik achter. Waar blijf je als mens nog in je eigen huis als zo'n robot het voor het zeggen krijgt? Ik wil maar zeggen... Weet u, zei ik tegen de stofzuigermijnheer in de winkel: ik wil dat ie naar me luistert, hij moet mijn

zin doen en ik niet de zijne! Hij keek me aan met een mengeling van verbazing en nauwelijks verborgen spot.... nee, het was écht een goed gesprek hoor, daar in de winkel.

Ik denk, of hoop in ieder geval, dat sommigen van u die dit lezen mijn frustratie herkennen. Want gedeelde smart is halve smart. U kunt uw reactie naar het Zegje opsturen, maar veel steun verwacht ik daar eerlijk gezegd niet van. Afijn, tot de tijd van een hopelijk

definitieve oplossing sluit ik elke keer weer gewapende vrede met mijn sofzuiger.

Ja, dat was een schrijffoutje, daar moet natuurlijk staan: stófzuiger...

Tauros

Koning voor 1 dag?

Hiep, hiep hoera, koning Willem Alexander, koningin Maxima en hun dochters bezoeken op koningsdag 2021 Eindhoven. Maar helaas, het is nog steeds coronatijd en er mogen dus geen enthousiaste groepen mensen langs de wegen staan om te zwaaien, om spelletjes mee te doen, om op de foto te gaan. Dus hoe gaat de gemeente

KONING VOOR 1 DAG

Wie wordt de Eindhovense Koning voor 1 Dag?
De koning van jouw buurt is WIEFSE!

- Klaar voor de online Buurten Battle? Help jouw koning van de Buurt op 15 April van 19.30 tot 20.30 in een online Battle meeting
- Stuur: ik battle meel naar: bestuur@gijzenrooi.nl
- Je ontvangt dan een link om aan de Battle deel te nemen.
- Volg op 21 & 26 april 19.30 tot 20.30 via www.koningvoordag.nl de Koningen van de Wijk en de Grote Finale voor de Stadsdelen

En op Koningsdag zelf kun jij je ook even koning voelen! Tien tronen reizen door Eindhoven en kunnen zomaar voor jouw voordeel staan.

(Let wel op: bij groepsvorming zijn wij, vanwege de geldende coronamaatregelen, helaas verplicht de activiteit af te breken.)

Meer weten? Kijk op www.koningvoordag.nl
Facebook / Instagram: Koning voor 1 Dag
#KVID #KONINGVOORDAG

Veel oranje plezier!

Koning voor 1 Dag is een initiatief van CKE in samenwerking met De Effenaar, Buurtfonds woonbedrijf en gemeente Eindhoven

Eindhoven dat organiseren? Nou, onder andere, door de wijken te benaderen met een digitaal spel: Koningvoor1dag. In iedere wijk zijn mensen die koning voor 1 dag kunnen zijn, iedereen kan genomineerd worden. Gijzenrooi doet ook mee: Wiefse en Erik worden als eersten genomineerd vanwege hun grote inzet bij allerlei activiteiten in de wijk. En op 3 april krijgen we bezoek van de Hartendames. Met hun opvallende mobiel racen zij door de wijk en nodigen mensen uit: Karel, Fred en Dorine, Dunja, Jos, Netty, Gerard, Albert, José: zij allemaal krijgen de koningsmantel omgehangen, de kroon op het hoofd, de scepter in de hand. En de vraag wat zij zouden doen als ze koning voor 1 dag zouden zijn. Op de website van deze actie staan al snel honderden kandidaten uit alle wijken van Eindhoven. Maar er kan maar één persoon Koning voor 1 dag zijn: dus de wijken zullen in een zogenaamde 'battle' moeten gaan uitmaken wie wint en wie afvalt. Daarvoor organiseert de

gemeente een digitale quiz: uit iedere wijk is door een onafhankelijke jury inmiddels één persoon gekozen. Voor onze wijk is dat Wiefse.

Er worden flyers gedrukt en verspreid in de wijk: we gaan Wiefse helpen in de eerste pubquiz. Maar uiteindelijk weten we ook allemaal samen niet genoeg over Eindhoven, vanaf het begin van de quiz liggen we op achterstand. En helaas, we zijn niet door naar de volgende ronde. Het huis van Wiefse wordt door de gemeente nog wel versierd met oranje vlaggetjes maar het blijft allemaal een beetje magertjes in onze wijk.

Op koningsdag zelf zijn er twee prinsessen die nog met een troon rondrijden door onze straten. Daar kunnen wijkbewoners op plaatsnemen, zich laten toezingen en zich laten fotograferen. Maar zoals de dames zelf zeggen: "er is niemand op straat, op veel plaatsen zijn de rolluiken of gordijnen dicht, niemand komt naar buiten om te kijken wat er aan de hand is". En na een half uurtje houden ze het voor gezien. De troon, in elkaar geknutseld door leerlingen van Beppino Sarto, is al een beetje wankel. Maar op naar de volgende wijk: het Arnaudinaplein in Tivoli. Misschien is daar wat meer animo.

Greetje Heijmans

